

KEGYELEM ÉS BÉKESSÉG

2015. március 1.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának előben elhangzott szövege belső használatra –

Hálákat adunk! Bementünk a dicsőségbe. Az Úr dicsősége jelen van. A drága Úr Jézus Krisztus kegyelméből az Úr jelenléte az Ő dicsőségfelhőjével van itt. Áldott legyen az Úr szent neve. Közös hittel imádkozzunk a zsebkendők felett, Jézus nevében.

A dicsőítőket köszöntsük a Súlyomvári család drága szolgálatát. Nagyon nagy odaszánás van az ő szívükön, és sok talentum van náluk, megajándékozta őket az Úr. Az orosházi gyülekezetet köszöntjük, a gyülekezet másik fele egy teljes busszal jött el a mai napon az Úr elé.

Az ördög munkái lerontattak az életetekben, az Úr munkái pedig felmagasztaltattak azáltal, hogy ti itt vagytok. Szerettem volna, ha Szőke Antal és Marika kijön, és egy pár szót szól a többiek épülésére, hogy hogyan kell ezt csinálni, hogy ilyen jól növekedjen a nyáj. Akitől van mit tanulnunk, azokat meg kell hallgatnunk.

Ha ad az Úr nekünk fület a hallásra, akkor egy szóból lehet ilyenkor tanulni. Nem arról beszélek, hogy leutánozzuk a másikat, hanem a *másik száján* keresztül megszólal az Úr, és mond nekünk valamit, amit meg kell hallanunk, mert növekedés van náluk. Ez egyértelmű és nagyon örülünk ennek, és még szólunk százszoros növekedést minden elvetett maghoz.

A buzgó szíveket Isten mindig megjutalmazza és a szolgálatoknak igenis épülni kell. Idén nagyon nagy *sokasodást* fogunk látni a gyülekezetekben. Az *elveszetteket hívjuk* rendszeresen, és ennek a növekedésnek itt van az ideje. Ha odaadjuk magunkat a munkára, és az Úr elhívása jelen van, akkor micsoda növekedés jön elő! Nagyon nagy értékű példa ez, köszönjük Istennek.

Egy-egy bizonysgot szoktam felolvasni, ami a héten beérkezik hozzám. Ezt most is megteszem, hogy titeket bátorítson. Nagyon rövid bizonysg, de igen örömteljes és titeket bátorítani fog. Így szól a rövid levél:

„Drága Erzsike! Prédikáltad, hogy amikor istentiszteletről megyünk haza, akkor ragyogunk, és a világ meglátja ezt rajtunk. Erre bizonysg, amikor januárban a pásztorkonferenciáról jöttem haza a vonaton, a Bibliát elkezdtem regisztrálni. Erre a szemben ülő egyik hölgy megszólított, kérdezgetni kezdett. Mondtam neki, hogy mi járatban vagyok és elkezdtem beszélni neki az egyházunkról.”

Elmesélte neki, hogy itt gyógyult meg, és megváltozott teljesen az élete. Egy Biblia-regisztrálás kapcsán kapta ezt az *ajtót*.

„Mindkettőjüknek le kellett írnom az elérhetőségünket, mert annyira érdeklődtek. Nem hallottak még rólunk. Utána elmondták velem a kupében az üdvösség imát. *Üdvösség született*

ott rögtön, helyben. Az érdekesség és a csodálatos a történetben az, hogy én a 14 órás gyorsot késtem le, az egyik hölgy pedig a fél kettes vonatot, így a fél hármason ültünk egymással szemben, és tudtuk dicsérni az Urat. Ezek az *Úr útjai*. Jézus nevében.”

Ilyen pontos *időzítést* szölok rátok is. Jézus nevében, az *angyalok munkái* ezek. Mindkettőjük lekészte azt a vonatot, amivel tervezte, hogy hazamegy, és az Úr pedig rendelése szerint egy olyan *időzítést* helyezett föléjük, hogy nekik találkozni kellett. Üdvösség született belőle, és Krisztus Testének a tagjaivá lettek, a Jézus nevében.

Rövid történet, nagyon jó történet, ami egy pásztorunktól van, és akarlak benneteket buzdítani, hogy minden utatokat Isten üdvösségre fordítja. Nem kell ahhoz sem pásztorkártya, sem evangélistának nem kell lenni ahhoz, hogy az *üdvösség üzenetét* vigyük körbe a világnak. Mindenhol éheznek és szomjúhozzák ezt.

Sok gyógyító kenet volt, míg az Urat dicsértük. Ezeket fogom felsorolni, mert felírtam, mert egy szempillantásban jönnek, és nem lógnak rajtunk állandóan. Amiket érzékeltem, hogy ma lesz gyógyulás a bal könyökben, erős gyógyulás lesz a bicepszben, a szemben van szintén gyógyító kenet és a jobb térdben. A Szent Szellem hozza ezeket a fuvallatával, és azután elcsendesednek, majd jön a következő.

Az ajándékok által meggyógyultok. Azon kívül, ahogy tanultátok a tanításokban, a hitünk által mindenből meg lehet gyógyulni. Hit által minden lehetséges. Az *ajándékok* Isten természetéből jönnek, mert szeret minket megajándékozni.

Az Úr egy szempillantásban hozza a közléseit, és a szívünkhöz beszél. Egyik ilyen pillanatban, amikor a szívemhez szólt, azt kérdezte tőlem, hogy tudod-e, hogy mi különbözteti meg ezt a pillanatot a következőtől? Megdöbbsenem a kérdésén. Az Úr néha jön, és *kérdez* minket, faggat minket, hogy tudjuk-e a szellemi dolgok *jelentőségét*?

Ez a kérdés volt a szívemre ejtve. A következő pillanatban megválaszolta: az különbözteti meg ezt a pillanatot a következőtől, hogy ebben a pillanatban *hálát adtál* nekem. Ez a pillanat az örökkévalóságban meg van *különböztetve* a többitől, mert hála szállt fel a szívedből az én trónom elé. Nagyon meghatódtam, mikor ezt mondta az Úr.

Ő éhezi és szomjúhozza a mi hálaadásunkat. Ebben gyönyörködik ugyanis, amikor még nem látjuk a szemeinkkel, hogy tudunk-e hálát adni azért, amit kértünk? Tudjuk-e, hogy megvan nekünk a szívünkben? Hogy ne a láthatókra tekintsünk, hanem azokra a láthatatlanokra, amik be vannak írva a szívünkbe. Azok a szellemiek. Tudunk-e azokért hálát adni? Ez nagyon drága az Úrnak, amikor ebből a hitből őszinte, tiszta hálaadással tudunk odajárulni. Ez egy szempillantás műve.

Nem kellene ehhez hosszú órák. Az is nagyon jó, ha az ember órákra el tud menni imádkozni. Ezek szempillantások, lehelet a szívedről. *Hálát adsz* az Úrnak, és az Úr *gyönyörködik* benne. El ne feledkezz róla, mert a közösségünk megerősítésének az oszlopa ez. Hálaadások az Úrnak.

Úgy gondoltam, hogy ez olyan gyöngyszem, amit az Úr nekem megvilágosított, hogy elmondom nektek is. Gyakoroljátok. A hálaadásokban buzgók legyetek és mindenkor hálát adjatok, azt írja az Írás. Mindenekben. Akárhon vagyunk, hálát kell adnunk, akármilyen nehéz helyen vagyunk, hálát kell adni.

Nem szabad elfeledkezni arról, hogy az *Úr szemei* rajtunk vannak és munkálják azt a helyzetet. A mi helyzetünk nem reménytelen, mert a minden *reménység Istene* a mi Istenünk,

és *Ő munkálja* a mi helyzetünket. Elkészítette nekünk azokat a jókat. Lehet, hogy reménytelennek tűnik egy helyzet, de attól még nem az, mert az *Úr keze* rajta van, az *Úr szemei* rajta vannak azokon. Az *Úr jósága* és *kegyelme* rajta van.

Ha te *hálát adsz*, akkor *Ő gyönyörködik* benne, és megvan az *összekötő kapocs*. Mert a hálánkat mindig *hit által* emeljük a trón elé. Amikor még nem látjuk, hisszük, hogy megvan nekünk, és hálákat adunk érte. Ez gyönyörűsége a mi Istenünknek.

A szombati napon országos imakonferenciánk lesz, és nagyon szeretném, ha minél többen el tudnátok jönni. Jöhetnek a pásztorok a nyájaikkal, akik rendszeresen járnak az imakörökre, és akik vasárnaponként nem tudnak felutazni. A múltkor is telt ház volt az országos imakörön. Hatalmas erőket megmozgatnak ezek az imák. Az *evangélistáknál* csodatévő erők vannak az *Úr kegyelméből*. Isten csodákat tesz. Menjenek el ezekre és gyógyuljanak a betegek.

Nyári tábor lesz, családoknak is. Még említenem kell az 1%-os felajánlásokat. Az *Úr jelenléte* meg fog minket ajándékozni bőségesen azért, hogy együtt vagyunk, és egybe vagyunk szerkesztve. Köszönjük Neki. Halleluja! Emeljük fel a hangunkat az *Úrhoz*. Kövessük ezt az áramlatot.

Nyelveken fogunk szólni, egy kicsit belemegyünk a szellemiekbé. Hogy mit hozott a szellem a szívedbe, meg fogod hallani. A Szellem mindenkihez szól, mert ezt írja az Ige, és te meghallod azt. Elfogadott és szeretett vagy. Nincs kárhoztatás a Krisztusban, és megbocsátás van a szíveken. Az életünk minden területe az *Ő kezében* van. Add át magad az *Ő szeretetének*.

Van, amikor a Szent Szellem nagyon lágyan jön, mint egy lágy folyam, olyan csodásan, lágyan jön. Ahogy közelít, engedd magadhoz még inkább és még inkább. Csendes hangon fogod meghallani a szíveden belül. A csendes hang az *Ő hangja*. Köszönjük Istennek. Ámen.

Ma nagy öntözések lesznek szellemben. Dicsőség Istennek! Felkészültek a szívek. A dicséret arra van, és ezek gyönyörű felkentek voltak. Arra van a dicséret, hogy *felkészítsen az Ige befogadására*. A magvető sem úgy szórja a magot a földbe, hogy száraz és műveletlen, göröngyös a talaj. Ugye? Megmunkálja. Tudja ezt valaki, aki műveli a földet?

Meg kell munkálni a földet, meg kell öntözni, csapadékra van szükség, és amikor a talaj teljesen készen áll a mag befogadására, akkor hinti el a jó magvető a magot, hogy ne vesszen semmi kárba. Ezek a szívek most felkészültek, úgy érzem, hogy a szent Ige jól be tudjon hatolni, át tudjon járni minket.

Ahogy mondja a Biblia, *szelídséggel* kell befogadni az Igét, akkor tud munkálkodni. Szelídséggel. Szelídek a szívek, jelen van az *Úr lágy ölelése*. Nagyon drága jelenléte van itt az *Úrnak*. A múlt héten a hatalomról kezdtünk szólni, és most nagyon szeretném azt folytatni.

Azért, mert úgy hiszem, *nem látjuk* eléggé mi a keresztény krisztusi Testben, hogy *mire való* is ez a hatalmunk. Hogy ugyan kaptunk hatalmat, de csak úgy gondoljuk talán, hogy le van írva itt a Bibliában, de amikor a mindennapokra kerül a sor, akkor nem jut eszünkbe, hogy *használjuk* is. Akkor még nem vagyunk a helyünkön ebben a hatalomban.

Erről többet kell hallanunk, hogy bátrabban elővegyük ezt a hatalom-használatot, a hatalom gyakorlását, hogy a Jézusba való *teljhatalmunkat érvényesítsük* az életben. Ezt szeretném ma nyomatékosabbá tenni. A Márk evangéliumban Jézus azt mondja:

MÁRK 12,24.

24. Jézus pedig felelvén, monda nékik: Avagy nem azért tévelyegtek-é, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Istennek hatalmát?

Dorgálós mondata ez Jézusnak. Jézus rámutat, hogy *tévelyegtek*, és azt kérdezi, hogy tudjátok-e, hogy miért tévelyegtek? Nem azért tévelyegtek-é – kérdezi Jézus –, mert *nem ismeritek* az Írásokat, sem az Istennek hatalmát?

A múlt héten azt néztük meg, ahogy Jézus Krisztust magát, a mi Urunkat az ördög megkísértette, miután Isten felkente Őt a Szent Szellemmel, és szellemmel telve Jézus Krisztus a pusztába vitették negyven napra, hogy az ördög megkísértse. Ezt olvassuk a Lukács evangélium elején. Vitették a Szellemtől telve a pusztába, hogy megkísértessék.

LUKÁCS 4,1.

1. Jézus pedig szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába.

Elgondolkodtató ez, mert amikor a Szellemmel teljes keresztény gondolja, hogy most már beérkezett a Kánaán földjére, és találkozik a kísértésekkel, akkor talán eszébe juthat, hogy jaj, drága Szent Szellem, most már nem szeretsz engem, hogy a pusztába vittél engem?

Koránt sincs arról szó, hogy valami rosszat akarna nekünk az Úr, amikor ezekre a helyekre beenged minket. Tőle *vitette*, az Ő védelme alatt, az Ő *oltalmában* vagyunk ezeken a helyeken. Azért enged be minket ezekre a helyekre, mert tudja, hogy meg tudunk ott *állni*, mert vele vagyunk teljesek és *győzelem* lesz a kimenetel. Különben soha nem engedne be ezekre a helyekre.

Jézus is *megállt győzelemben* az ördög minden egyes kísértésében. Mind a három kísértéséből győztesen és *dicsőségesen* jött elő. Azt mondja, a mi drága Urunk Jézus Krisztusunk szent Igéje: ahhoz, hogy *ne tévelygjünk* az életben, két dologra van szükségünk. Ismernünk kell az *Írásokat* és ismernünk kell a *hatalmunkat*. Ugye ezt mondta Jézus?

Nem azért tévelyegtek-e, hogy nem ismeritek az Írásokat? Ez lehet az egyik rész. A világban lévők nem ismerik az *Írásokat*, és a másik rész pedig azt mondta, hogy sem az Istennek *hatalmát*. Ha nem ismerjük az Istennek hatalmát, akkor velünk is megesik, hogy *tévelyegni* fogunk ezeken a helyeken, ahova eljutunk az életben. Nem fogunk tisztán látni.

Nem fogjuk tudni, hogy a hatalmunkat *miként érvényesítsük*, ha nem ismerjük az Írásokat, és ha nem vagyunk tisztában a hatalmunkkal. Ez két olyan fontos pont, hogy Jézus a dorgálásában ezt a két területet említette.

Nagyon szorgalmasnak kell lennünk az Írások megismerésében nekünk, keresztényeknek, akik elszántuk magunkat, hogy mi *győztesek* akarunk lenni minden helyzetben. *Ismernünk* kell az Írásokat. Ez nem maradhat el, és ismernünk kell az Istennek hatalmát az életünkben. Ezen a második ponton dolgozunk ma. Az a hatalom, ami nekünk adatott, ezt fogjuk közelebbről megtekinteni.

Az ördög első kísértése a Lukács 4-ben úgy szólt, hogy *ha Isten Fia* vagy... Így kezdte az ördög. Az identitásunkkal kell tisztában lennünk, hogy mi bizonyosan tudjuk, hogy mi *Isten fiai vagyunk*. Mert ez a rész meg lesz kísértve.

Nálunk is meg fogja *kérdőjelezni*, hogy *ha Isten fia* vagy, akkor miért történnek ezek a dolgok veled? Múltkor részletesebben szoltunk erről. Viszont észrevettétek-e, hogy az ördög

egy szót kihagyott? Amikor a Lukács 3,22-ben mondja ezt Isten Jézusnak, akkor így mondja, hogy te vagy ama szerelmes Fiam, tebenned gyönyörködöm.

Egy szót lefelejtett az ördög, amikor kísértette Jézust. Annyit mondott, hogy ha Isten Fia vagy. A *szerelmes* szót elfelejtette mondani, illetve nem akarta. Mert ebben van minden *győzelmünk kulcsa*, ha tudjuk, hogy Isten örökkévaló szerelemmel átölelve szeret minket, és úgy visz át bennünket ezeken a helyeken.

Ezen fog a leginkább szorgalmatoskodni az ördög, hogy *eltakarja* előled Istennek a *szerelmét*. Mert ha ebben nem vagy *biztos*, akkor lehet, hogy nem tudsz átmenni a próbákon. Minden gonoszság arra fog kimenni, hogy *megkísértsen* téged abban, hogy ne legyél már biztos abban, hogy Isten szeret téged.

Valahol elfeledkezett rólad, hogy már nem az a régi, mint az az első szerelem volt. Annyi tévedés és annyi minden volt azóta, hogy most már nem szeret úgy téged, mint régen. A legnagyobb *hazugság*.

Ha tudjuk azt, hogy az Atyától *szeretettek* vagyunk, szerelmetesek vagyunk, azt jelenti, hogy nem tud másra gondolni, állandóan csak felőlünk gondolkodik. Mint amikor mi szerelembe esünk, akkor csak az a szerelmes létezik nekünk. Az Atya így van szerelemben velünk.

Minden pillanatban minket pásztáz, ránk gondol, minden gondolata mi vagyunk. Azt nézi, hol tud segíteni. Ahol *ajtot adunk* neki, ott bejön és *segít* nekünk. Hatalmas az Ő szíve irántunk. Ha az ember tudja ezt az Atyától való szeretettséget, hogy az *Atya szeret* minket, akkor minden *át tudunk menni* győzelemben. Ez a kulcs.

A Szent Szellem egy kijelentése egyszer így jött hozzám. Azt mondta nekem: *ha ismerné az én népem – szóról szóra így mondta –, mennyire szeretem őket, soha semmitől nem félnének, és nem rettegnének*. Erre ébresztett fel egyszer az Atya, amikor szólt.

Mennyire igaz, hogy ha ezt megismerjük, akkor tudjuk, hogy ez a *szeretet* minden *átsegít*. Nem hagy minket ott azokon a mély helyeken, hanem átölel és továbbvisz, kihoz minket. Elkészíti a *megoldást*. Dicsőséges győzedelmes véget ad minden megpróbáltatásnak. Ezt Isten *szerelme végzi*.

Ezért hallgatta el az ördög ezt a szót. Ha Isten Fia vagy, csak ennyit mondott. Hideg, rideg dolog ez. Képzeld el, hogy valaki ezt mondja neked, hogy Isten szerelmetes fia vagy. Micsoda különbség a szívünknek, amikor magunkhoz engedjük ezt a szeretetet.

Ez az a szeretet, ami minden *átsegít*. Minden *átsegít*. Mert az Ő szeretete nem engedi meg, hogy ott elbukjunk. Fölemel és továbbvisz. Elhozza a *megoldásokat*, kísért, megsegít és oltalmaz. Az Ő szeretete teszi ezt velünk.

Jézus válaszáiról. Három kísértés volt. A múlt héten részletesen végigvettük ezeket. Jézus kétszer úgy válaszolt, hogy meg van írva és idézte az Igét. *Itt a görögben a Logosz szó szerepel. Szabályosan, hogy ami meg van írva, az írott Igére hivatkozik*. Valóban ismernünk kell az Írásokat.

A harmadik kísértésnél azonban Jézus másképp válaszolt. Mert akkor már az ördög is úgy kísértett, hogy elmondta, mi van megírva. Az Igével kísértette Jézust a harmadik alkalommal. Ugorj le, mert meg van írva, hogy az angyalainak parancsolt felőled.

Akkor nem azt mondta, hogy meg van írva, hanem azt válaszolta, hogy *megmondatott*. Figyelj ide ördög, megmondatott. *Ez pedig a Rhema, amikor a szívedhez szólt az az Ige, és az*

a tiéd. És tudod, hogy az neked megmondatott, az úgy van, azt *neked* szólt a Isten arra a helyzetre. Az másként nem lehet. Tudom, hogy így van, mert *él bennem*.

Élő és ható bennem és működik az az Ige bennem. Az nemcsak meg van írva ebben a vastag könyvben, hanem az él bennem. Ez a *Rhema*. Óriási különbség, hogy meg van írva, itt kezdődik, ezt tudnunk kell, és utána mi van neked megmondva itt belül? Ez az, ami ki lett neked jelentve. Mi az, ami élő és ható már benned?

Mi az, ami elhat minden helyzetre, és megoldást hoz? Ez a *megmondatott*. A te *szívedhez* szólt a Szent Szellem. Ez a Szent Szellem szolgálata feléd. Az Igéből végzi el. Elhat az Ige mindenhova, ahova *kiküldjük*, ha már bennünk él. Isten is így munkálkodott, *kiküldte az Igéjét*, elküldte az Igéjét, és megtartotta őket, meggyógyította őket és kimentette őket [választott népét] minden bajukból.

Az Igével válaszolt Jézus minden alkalommal, de különbség van a *megírt Ige*, és a *bennünk élő Ige* között. Ez nagy tanulsága a Lukács 4-ben levő kísértésnek. Neked is meg kell tanulnod az ördögnek *úgy felelni*, hogy ez *megmondatott* nekem. Ezért ez így van, másképp nem lehet. Nekem megmondatott ez a győzelem.

Nekem a szívemhez szólt a Isten ezt a *győzelmet*, ezért ennek így kell lenni. A szívemhez szólt a gyógyulást és tudom, hogy az *enyém*. Nekem szólt személyesen. Meg vagyok győződve róla. Ez *Rhema* nekem. Nagy különbség.

Jézus meg tudott állni minden kísértésben mind a három alkalommal, és aztán írja az Ige, hogy *egy időre elment* a sátán. Egy időre. Utána magával hozza, hogy újabb és újabb idők jöhettek Jézus életében, amikor a sátán újra kísértette Őt. Elvégezvén minden kísértést, az ördög eltávozik tőle egy időre.

Ne lepődjünk meg, ha mi is egy-egy kísértést legyőzve, *újabb kísértésekkel* találkozunk majd. Ugyanúgy *győzelem* lesz a vége, ha tudjuk, hogy *mi van megírva* a szívünkben. Mert ugyanis nekünk adta a *nevét* Jézus, és minden *győzelmet*, amit az ellenség ereje felett arathatunk. Ezt a győzelmet fogjuk learatni, ha ismerjük ezt a nevet.

Mert ez a *név*, ami nekünk adatott, ezzel lehet harcolni és az ellenség vesztes lesz. Ugyanis az ellenség minden ereje felett egy *győzedelmes feltámadásban* szerezte Jézus ezt a *nevet*. Ahol *minden erő felett* hatalmat és győzelmet vett, és legyőzte azokat, s egy *új életben* jött elő. A feltámadás új erejében, az új életében és ezt az új életet adta nekünk. A feltámadás erejével és az új élet hatalmával *ruházott fel* minket. Az új teremtes csodája ez.

Ha ezt a kísértéssorozatot olvassátok, nagyon tanulságos lesz, ahogy Jézus győztes volt minden egyes alkalommal az ördög kísértéseiben. Tudnotok kell, úgy ti is *győztesek* lehettek, ha *megálltok az Igén*. Meg kell ismerni az *Igét*, és meg kell ismerni Isten *hatalmát* hozzá.

Mondd, hogy Isten *szeret* engem! Bizony, ez így igaz, és ezért vagyunk győztesek, és nem feledkezett el rólunk. Az Efézus 6-hoz lapozunk. Nagyon szeretem, ahol *bátorít* minket a Szent Szellem.

EFÉZUS 6,10–13.

10. Végeztetre, atyámfiak, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében.

Amikor mindeneket elvégeztünk... Mit mond még nekünk? Legyetek *erősek az Úrban*! Nincs mese, legyetek erősek, akárhogy érzitek magatokat, akármit gondoltok arról a

helyzetről, akármilyen erősen érzitek, hogy meg vagytok próbálva, legyetek erősek az Úrban, és az *Ő hatalmának erejében*. Az *Ő* hatalmában legyetek erősek. Az *Ő* hatalmas erejében legyetek erősek. Nem lehet másként. Neked erősnek kell lenned az Úrban: Miért?

EFÉZUS 6,11–13.

11. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.

Az ördög terveket készít ellened, és ravaszsággal jön. Te pedig, ha *felöltötted* magadra ezeket a *fegyverzeteket*, amiket olvasol – most nem fogjuk végig venni, mert nem erről szól a mai témánk –, akkor meg tudsz állni mindezekben, minden ravaszságával szemben.

12. Mert nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak.

Nem a szomszédoddal van az igazi bajod. Nem az anyósod az igazi probléma, habár mindig ott vannak az ütközések talán. De nem ő az *igazi probléma*. Nem test és vér ellen van nekünk a tusakodásunk. Nézzük, hogy akkor mivel van nekünk tusakodásunk?

Nézd a felsorolást. Hanem a *fejedelemségek* ellen, a *hatalmasságok* ellen. Ezek láthatatlan *gonosz erők*. Sokszor nem is gondolunk bele, hogy ezek okozzák a problémáinkat. Mivel nem gondoljuk végig, nem teszünk semmit ellene, hogy a problémák *igazi gyökerére* tekintsünk, és oda tegyük a balta fejét, és ott bánjunk el velük. Ott van a probléma igazi gyökere.

Nem a test és a vérnél [fizikai síkon] van a mi igazi harcunk. Te azt látod, hogy az illetőn keresztül gonoszkodik, és azt hiszed, hogy ő okozza minden bajodat. De nem ő, hanem a gonoszság *különböző szintjei*: a fejedelemségek, hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói, uralkodói és a gonoszság szellemei.

Ezek kell, hogy létezzenek, ha a Biblia írja, és mindezek felett *hatalmat* kaptunk. A hatalmunkat pedig *használnunk* kell, mert különben simán folytatják a folyó ügyeiket, és mi csak panaszkodunk, hogy már megint ez történt, megint az történt. Gyakorta *nem élünk* azzal a hatalommal, ami *megszüntetné* a munkáit.

13. Annak okáért vegyétek föl az istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok.

Lesznek gonosz napok, amikor minden *kísértését*, minden gonoszságát beveti. Általában összegyűjti és egyszerre, nagy hullámokban odacsap, hogy most le akar teperni a lábadról. Vannak ilyen gonosz napok. Felhívja a Biblia a figyelmünket erre. Jönnek a gonosz napok. Kinek itt, kinek ott, kinek így, kinek úgy, de eljönnek. Akkor mit kell tenni?

A kísértésekben meg tudunk állni, *győztesen*. Nem tudnak elsöpörni minket, ha azt *cselekedjük*, amit az Ige ír. Nem vehetnek fölöttünk győzelmet, mert a végeredménynek annak kell lenni, hogy én *megállhassak* azokban, és győztesen állhassak meg azokban. Ez örömhír. Az Ige felhívja a figyelmünket, hogy jönnek gonosz napok, de azt is elmondja, ha *mindent elvégzel* úgy, ahogy az Ige írja, vagyis ismered a hatalmadat, akkor meg tudsz *állni* benne.

Tapasztaltatok-e már ilyen győzelmeket az életetekben? Bizony! Kinek milyen mértékű volt a megpróbáltatás, van, aki nagyon mélyre került, de mindig ki lehet jönni, ha az ember az Ige szerint cselekszik, mert az Úr igaz, és hű és jóságos és az *Ő* Igéje az igazság. Ki lehet jönni ezekből. Nincsenek reménytelen helyzetek, ezt le kell szögezni.

A hatalmunkat *gyakorolni* kell, és ezt *szintenként* el kell végezni, ahogy itt fel van sorolva, hogy az hol kezdődik. Ugye azt sorolja, hogy vegyünk hatalmat. Úgy kezd, hogy a hatalmaságok ellen. Hatalmat veszünk a fejedelemségek, a hatalmasságok felett...

Minden *szintet* végig kell *imádkozni* és kijelenteni, hogy én hatalmat veszek felette, és ezt meg kell tenned otthon, ha imádkozol, vagy közösen az imakörben is lehet. Hatalmat veszek a fejedelemségek felett – ez az első szint – Jézus nevében. *Megsemmisítem* a terveiket, mert vannak jövőre vonatkozó terveik. *Megálljt* parancsolok a jelenleg folyó munkáinak. Le kell állítani, amivel most ügködik. Hatalmad van!

Megálljt *parancsolsz* a jelenleg folyó munkáinak. Ezt is a Jézus *nevében* teszed, mert hatalmad van. Jézus nevében kijelentem a jézusi legfelsőbb hatalmam az ellenség minden ereje és terve felett az életemben. Minden szinten végig kell menned. Mindegyiknek meg kell hallania, hogy te a hatalmadat gyakoroltad felettük.

Amikor azt *elvégezted*, akkor lesz az, hogy meg tudsz *állni*. Mindeneket elvégezvén, ha *minden szinten* kijelentheted a *hatalmadat*, akkor már csak annyi marad, hogy *megállsz* dicsőségben. Meg fogsz tudni állni dicsőségben.

A *legfelsőbb* szinttel – azt mondja Kenneth Hagin a könyvében – maga *Jézus* foglalkozik, de a hatalmunkat *nekünk* kell kijelenteni. Kijelentet a hatalmadat és Jézus majd *elbánik* velük. A többi erővel is Ő, de a legfelsőbb szint az Jézus igazi hatásköre.

A keresztt *bevégzett munkáját* – mert a kereszten elvégeztetett a munka – minden nap *érvényesítened* kell az életedben, mert készíti a terveit reggel és este, éjjel és nappal vádolja a szenteket. Olyan ez, mint egy sakkjátszma, hogy figyeli, mit lépsz. Ahogy léptél egyet és nem abba az irányba léptél, mint gondolta, elkészíti az újabb terveit, hogy most hogyan fog elgáncsolni. Most mit tettél?

Éjjel és nappal azonnal *vádolja* a szenteket, és kárhoztatni akar, és sziszegni fog, hogy elvegye a hitedet, hogy elvegye a *megigazultságod* érzetét, hogy elvegye az élettől is a kedvedet. El akarja hitetni veled, hogy nem vagy már jó Isten előtt. Mindent el fog követni, hogy a hitedből *kilopjon* téged.

Vagyis naponta jelentsd ki a keresztt *bevégzett munkáját* az életed felett, hogy az egy győzedelmes munka volt, Jézus minden gonosz erőt legyőzött a kereszten. Ezt kijelentheted az egyház minden tagja felett. Miért ne használnád a hited a másik életére?

Lehet, hogy a másíknak ez eszébe sem jutott, vagy nem gondolt erre, *jelentsd ki* naponta. Én imádkozom ezt. A keresztt *bevégzett munkáját* érvényesítem és annak győzelmét, az egyház minden hívője felett. Minden nap elimádkozom.

Ez egy *ajtot ad* Istennek, hogy az Ő erejével be tudjon jönni azokba az életékbe, el tudja *söpörni* az ellenség munkáit, és te *megállhass* azokban, amiket készített. Mert eljön a gonosz nap, az le van írva. Az is meg van írva, hogy meg tudunk *állni* benne. Ezért nem veszítjük el a kedvünket, a Jézus nevében.

A múlt héten olvastuk az Efézus 1,22-t a Bővített fordítás szerint. Nagyon fontos Ige. Úgy írja ott, hogy mindent az Ő *lábai alá* helyezett. Ez Isten maga, és a Jézus lábai alá helyezte, és kinevezte Őt a Gyülekezet egyetemes és *legfelsőbb Fejévé*, mely vezető szerep. Ezt kérlek, valahol jegyezd föl magadnak.

A vezető szerep a Gyülekezet által kerül gyakorlásra. Itt van baj a keresztyének életében, hogy ezt nem látják. Jézus Fejjé lett *mindenek felett*, az egész gyülekezeti Test felett. Minden *hatalom* és minden *erő* a rendelkezésére áll az ellenség minden ereje felett, amit nekünk *odaadott*. Ezt a hatalmi legfelsőbb helyet, amit Ő szerzett, akkor tudja bevetni, hogyha a *Gyülekezet gyakorolja* ezt a hatalmat.

Te adsz *engedélyt* arra, hogy az Ő ereje *munkába lépjen* az életedben, addig nem tud tenni semmit. Te nyitod meg az ajtót Isten erejének a munkáira az életedben, ha hatalmat vettél felette. Ahol *hatalmat* gyakoroltunk, ott tud *áradni az erő*. Minél magasabb *hatalmi szinten* vagyunk, annál *nagyobb erő* áll rendelkezésünkre.

Kell-e nagyobb hatalom, mint a Jézus *neve*? Az Ő nevére minden név *térdet hajt*. Minden erő a rendelkezésünkre áll, a menny teljes ereje rendelkezésünkre áll, ha gyakoroljuk ezt a hatalmat. Az erő ott rendelkezésünkre áll és áradni fog. Tehát a gyülekezet által tudja gyakorolni Jézus ezt a hatalmát az életünkben.

Ha te *kijelented*, hogy hatalmad van az Ő nevében, akkor Ő *munkába lép*. Nagyon fontos ezt látni, hogy ez egy *munkatársi kapcsolat*. Nem lehet Őt okolni helyzetekért, hogy nem küldött segítséget. Ő azt fogja kérdezni, hogy *segítségül hívtad* a nevemet? Munkatársi kapcsolatban vagyunk Istennel.

Az Efézus 1,19–20-ban olvassuk, hogy hatalmának felséges *nagyságát megmutatta* a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekbe.

EFÉZUS 1,19–20.

19. És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,

20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben.

A legfelsőbb helyre ültette Őt. Ugye tudjuk, hogy a fejezeteket később hozták így létre, hogy hol van az első vers, és mikor van vége a fejezetnek. Olvashatjuk nyugodtan folytatólag egybe a második fejezet 1-es versével. Akkor derül ki, hogy *mit végzett el* Isten a mi életünkben. Úgy írja a 20-as vers, hogy mikor feltámasztotta Őt a halálból.

EFÉZUS 2,1. 5–6.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt.

Akkor titeket is megelevenített... Olvasd egybe ezt a két helyet. Amikor *feltámasztotta* Őt a halálból, akkor *titeket is megelevenített*. Együtt végezte el a *kettőt*. Akkor titeket is megelevenített. Mikor? Amikor Őt előhozta a halálból. Amikor Őt *feltámasztotta* a halálból, és Őt *ültette* a magasságba a mennyi helyekre, a jobbára. Akkor veletek is elvégezte ezt.

Teljesen folytatólag lehet olvasni. Titeket is megelevenített, akik holtak voltatok a ti vétkeitek és bűneitek miatt. Ezt a megelevenítést elvégezte, amikor Jézust kihozta a halálból. Ugyanekkor titeket is megelevenített.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

Tehát *elvégezte* a munkát, amikor Krisztust előhozta a halálból. Vele együtt téged is megelevenített. Kegyelemből tartattatok meg.

EFÉZUS 2,6.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

Krisztussal *együtt* feltámasztott. Te már *feltámadtál*, ha hiszel Őbenne. Akkor elvégezte, amikor Krisztust kihozta a halálból. Vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett. Itt van, amire ma a *hangsúlyt* szeretném helyezni. *Vele együtt*. Krisztussal együtt ültetett a mennyekbe. Hol ülsz te most? Krisztussal ülsz a *mennyekben*. Ezt írd fel a Bibliád elejére.

Krisztussal *együtt ülsz* a mennyekben, az Atya jobbján. Ahol Jézus ül, ott ülsz te is. Mert Vele együtt megelevenített – így írja a Biblia. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, együtt a Krisztussal megelevenített. Ekkor hozott elő a szellemi halálból, feltámasztott.

Ahogy Jézust feltámasztotta, te is akkor feltámadtál, és vele együtt ültetett. *Hatalmi helyre* lettél ültetve a Krisztus Jézusban. Oda lettél ültetve, vagyis nemcsak ülünk, hanem *trónolunk*. Az egy királyi szék, *királyi trón*. Ahol Jézus Krisztus ül, oda lettél ültetve.

Naponta egy percet szánj erre, s képzelj magad a királyi trónterembe. Ott ülsz Jézussal. Ez a kép magáért beszél. *Uralkodsz*. Nemcsak ülünk és semmit sem teszünk. Trónolunk. Királyi trónon trónolunk. Uralkodunk. Ez az igazi szó erre, hogy *uralkodunk, trónolunk*. *Az angol azt mondja, hogy királykodunk*. A korona a fejünkön és hatalmakat veszünk.

Nagyon gazdag témakör ez és gondolkodni kell ezen, hogyha valóban szükség lesz a hatalmunkra, elővegyük, s az megálljon szellemben. Ne legyen életlen a *kardunk*. A legmagasabb pontjára, a *világegyetem* hatalmi rendszerének *legmagasabb pontjára* lettünk ültetve.

Minden betegség fölé, a depresszió fölé, az ellenség minden hatalmi szintje fölé, amit olvastunk: fejedelemségek, hatalmasságok fölé, mindazok fölé magasan, ameddig ki tudsz nyújtózni, s még a fölé. A legmagasabb ponton ülsz. Krisztussal trónolsz az Atya jobbján.

Micsoda hely ez? Hogyan bánhat el akkor veled az ellenség? Ahogy Jézus mondja, miért *tévelygünk*? Ha nem ismerjük az *Írásokat*, vagy ha nem ismerjük az Isten *hatalmát*. Ebben a két esetben tud elbánni velünk az ellenség.

De nem hagyjuk, mert *megismerjük* mindazt, amit kaptunk Őbenne. Megismerjük, s *trónolunk együtt* a Krisztussal. Nem győzöm hangsúlyozni: trónolunk. Jólesik a szívednek ezt hallani? Balzsamos. Egy Testként trónolunk úgy, hogy Ő a Fej, mi pedig a Test tagjai vagyunk az Ő Testében. De az egész Test *egybe lett szerkesztve*.

Ugyanaz a hatalma a fejnek, mint a jobb lábfejnek, mert egy a neve, Jézus Krisztus. Egy szellemmel lett átítatva, és a nevét nekünk adta, felhatalmazott. Menjetek széles e világra, hirdessétek az Evangéliumot, minden teremtnak, és az én *nevemben* megtörténnek majd ezek a csodák. Felhatalmazott minket.

Az Úr a földön az *erejét* akkor tudja tehát megmutatni, ha *használod* ezt a hatalmat, ami a tiéd. Mert Vele trónolsz. Az Ő nevében uralkodhatsz, s a hatalmadat *gyakorolhatod*. Mit értek ez alatt? *Érvényesítsd*. Jelentsd ki, hogy ez van neked!

Jelentsd ki, azt a szívedből teszed, a szellem ereje által, a *szavaiddal*. Jelentsd ki, hogy nekem *hatalmam van* e helyzet felett. A Jézus Krisztus királyi trónjának a hatalma az enyém, mert egybe lettem szerkesztve vele.

Nézzük, hogy mit ír az Ige, amíg halottak voltunk, addig miket tettünk? Ezt is kifejti, csak én most kihagytam, de kitér az Ige arra, hogy miként jártunk akkor, mikor még halottak voltunk. Ugyanis ezalatt nem azt érti, hogy fizikai testben halottak. Élő halottak voltunk.

Ma is találsz az utcán élő halottakat. Jönnek veled szemben. *Szellemben* halottak, de élnek *testben*. Tehát azt mondja az Ige, a 2–3. versben van megfogalmazva nagyon találóan. Így írja, hogy amíg halottak voltunk. Élő halottak. Addig hogyan jártunk? Leírja.

EFÉZUS 2,2–3.

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

Vagyis ahogy a világ *sodort* benneteket, úgy jártatok. A testnek kívánságaiban jártatok. Nem szégyelljük, mindannyian ott jártunk, amíg nem ismertük Őt.

3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:

Ahogy a test és gondolatok akaratát cselekedtük. Mi az, ami vezényli a *világban élőket*? Hogy mit akar a *test* tenni, és mit *diktálnak* a gondolataik. Azoknak az akarata után futnak. Amit kigondoltak, azt azonnal megcselekszik. Mit akar a test? Azonnal fut utána. Így jártunk akkor, amikor még halottak voltunk, ezt írja a Biblia. Mi keresztények ma már nem így járunk.

Írja, hogy a gondolatok akaratát cselekedtük, a test akaratát cselekedtük, és a haragnak fiai voltunk. De most máshogy van. Most Istennek a *fiai lettünk*, szellemben ott ülünk Ővele együtt a Krisztussal a trónteremben, az Atya jobbján. Megvan ez a hatalmunk, ez tagadhatatlan. Egy szellemi Test lettünk vele, testben pedig – mert ugye testben járunk – itt vagyunk a földön.

De már nem a harag fiai vagyunk, hanem az Atyától megszülettünk. *Testben* itt vagyunk a földön, itt járunk a földön, úgy, hogy *szellemben* ott ülünk a trónon, és itt lent a földön szellemben járunk. Miközben testben élünk. Ezt kell feldolgozni egy kereszténynek, hogy miként is van ez.

Két birodalom létezik. Van a szellemi birodalom, odafent, és ott ülünk a trónon a szellemünkben, az Atyának a jobbján Krisztussal. Közben itt járunk-kelünk a testben a földön. Miközben a szellemünk oda felültetett hatalommal. A két birodalomnak teljesen kell *illeszkedni*, a testnek úgy kell járni, ahogy azt a Szellem diktálja. A *szellem diktál*, aki trónol és uralkodik. Csak az van megengedve a testnek, ami *szellemben engedélyezve* van.

Így jár egy [újjászületett] keresztény: hatalomban, a szellem gyümölcsseiben. Nem úgy, ahogy a test diktálja, és nem úgy, ahogy a gondolatok diktálják, mert akkor kerül bajba. Minket az Úr ki akar menteni minden dologból, ami bajba vihetne minket.

Tehát ezt a *járást* kell megtanulni, hogy hol ülünk *szellemben*, hol járunk itt a földön *testben*, és testben élvén szellemben járunk. Ez a lecke, ezt kell tanulni. A két birodalom teljesen *összhangban* mozoghat, ha megtanulunk a Szent Szellemre figyelmezni, és a Szent Szellemet meghallani, hallgatni.

Minden bajból mindig ki fog menekíteni, *figyelmeztet* előre. Azt írja, hogy megjelenti azokat, amik bekövetkezendők, és előre figyelmeztet, ha jön egy baj, hogy hogyan tudod kikerülni, hogyan tudsz úgy kanyart venni, hogy az ördög soha nem tudjon megfogni. Számunkra, keresztények számára létezik egy ilyen élet. Dicsőség neki ezért. Nagyon szeretném, ha mélyen beivódna a szívetekbe a következő gyönyörű Ige.

JÁNOS 1,12.

12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;

Azt mondja ez a drága Evangélium, hogy ha valaki *befogadta Őt*. Mi befogadtuk Őt, ugye? Itt van Ő a szívünkben. Befogadtuk, itt hordozzuk. Ahova megyünk, jön velünk, örök hűséget fogadott nekünk. Bemegyünk a kórházba, ott van velünk. Imádkozunk a betegekért a kórházi ágynál, ott van velünk. Nevét segítségül hívjuk, kiárad. Ott van velünk mindig.

Valakik befogadták, hatalmat adott azoknak. Ez kell nekünk! Hatalmat adott azoknak, hogy Isten *fiává legyenek*, azoknak, akik az Ő nevében hisznek. Hiszel-e az Ő nevében? Akik csak hisznek, azoknak ez a *hatalmuk* megvan. Befogadták Őt.

Látod, hogy a *nevében levő hit* által jön ez a *hatalom*? Ha hiszel a nevében, ha hittel tudod kiejteni a nevét, hatalmad van. Milyen hatalom? *Teljhatalom*! Az Atya jobbján *trónolunk*. Élnünk kell vele, hogy az életünk másképp alakuljon. Ha nem használjuk a hatalmunkat, olyan, mintha nem is lenne.

Erre kell a krisztusi Testnek *ráébredni*, és rengeteg minden másképp lenne az életünkben. Hálát adunk Istennek, hogy világosságokat nyerünk. Egyre inkább kivilágosodik, a teljes délig, hogy milyen hatalmunk van. Oda vagyunk ültetve. Ott ülünk a trónteremben. Mondj egy áment kérlek. Ámen.

A jobbjára ültetett minket az Atya. Ez a való igazság, hogy hatalmunk van, ott ülünk. Ez a kereszt *bevégzett munkája*. Ott ülünk, ott trónolunk. Ha *ráébredünk*, akkor *működik* nekünk. Munkálkodni kell rajta. Nem fog tudni kibabrálni veled az ördög, ha ezt a hatalmat rendszeresen emészted, s ha forogtad, használod és élsz vele. Teljesen megváltozik az életed.

Ahol *rajtakapod* őt [ördögöt], hétannyit kell neki *visszahoznia*! Használd az átruházott krisztusi hatalmat, dorgáld meg őt. Szólítsd fel őt, hogy hozza vissza! Éljen vele! Ez a tiéd, ami egy valóságos hatalom.

Ki a mi *példánk*? Az Úr Jézus. Mindenben, ebben is. Jézus *bemutatta*, miként kell a szellemi hatalmat *érvényesíteni* a fizikai világban. Nagyon szeretett rész ez nekem a Bibliában. Azt gondolom, hogy aki szorgalmas, az otthon még elolvashatja a háborgó tenger történetét a Máté és a Márk evangéliumokban is, mert nagyon tanulságosak.

LUKÁCS 8,22–25.

22. Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba Ő és az Ő tanítványai; és monda nékik: Menjünk a tónak túlsó partjára. És elindulának.

Jézusnak elhangzott a *parancsszava*. Ezzel a hajóval átkelünk a túlpartra. Ha tudták volna, hogy ki szólja ezt, akkor nem kerültek volna olyan helyzetbe, mint amiről olvasunk.

23. De hajózásuk közben elszenderedék; és szélvész csapott le a tóra, és megmerülének, és veszedelemben voltak.

24. És hozzámenvén, felkölték Őt, mondván: Mester, Mester elveszünk! Ő pedig felserkenvén, megdorgálá a szelet és a víznek habjait; és megszűnének, és lett csendesség.

Jézus elszenderedett. Kétségbeestek a tanítványok. Jöttek a hatalmas hullámok és becsaptak a hajótestbe. Úgy nézett ki, hogy nincs más, elsüllyednek. Uram *segíts* nekünk! Nem látod, milyen helyzetbe kerültünk?

Ez az első dolog, amit meg kell tenned, amikor ilyen helyzetek vannak. Felállsz és kihúzkod magad, és emelt fővel kijelented: *igenis van hatalmam a helyzet felett!* Nincs mit szégyenkezni. Megigazult vagyok. Élek a hatalmammal.

Felserkenvén, megdorgálá a szeleket és a víznek habjait. Hatalmat vett, és megszűntek ezek, és lett csendesség. Megszidta, megdorgálta a helyzetet. Egy másik feljegyzés szerint: *parancsolt a szeleknek és parancsolt a tengernek, hogy szűnjenek meg háborogni.* Igenis, *meghallják* ezek az elemek, ha Jézus nevében szólunk nekik.

LUKÁCS 8,25.

25. És monda nékik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek néki?

Na, ilyen fejmosást nem akarunk majd kapni, ha majd az Úr előtt állunk, amikor azt kérdezi az Isten, hogy hol van a te hited ebben a helyzetben? Ezeket a szavakat nem jó hallani, ha az Úr így mondja. Mindig *őrizzük* meg a hitünket. Fejmosást kaptak a tanítványok.

Azt kérdezi, hogy hol van a ti hitetek? Erre utal Jézus, hogyha lett volna egy *kis hitetek*, akkor ti is *megtehettétek* volna ezeket. Megdorgálhattátok volna azokat a hullámokat, azt a szelet. Ugyanúgy lett volna csendesség. Hol van a ti hitetek? – kérdezte tőlük. Félelemmel csodálkoztak. Döbbenettel álltak ott a tanítványok.

Egy szempillantás alatt *változott meg* ott a helyzet. A háborgó hullámok, óriási hullámok csaptak be, életveszélyben voltak, és Jézus egy szavára elcsendesedtek, megszűntek a hullámok, elcsendesedett a tenger, a szél megszűnt. Minden egy szempillantás alatt megváltozott. Ledöbbentek a tanítványok ezt látva.

Ha tudták volna, hogy *ki parancsol*, amikor azt mondta Jézus, hogy menjünk át a túlpartra, nem kerültek volna ilyen félelembe. Nem tudták ugyanis, hogy a tengernek a teremtője, a vizek teremtője, a *világ teremtője* – aki teremtette a szeleket, teremtette a vizeket – *Ő parancsolta*, hogy menjünk át a túlpartra. Nem tudták, ki ül abban a hajóban. Ez okozta a félelmüket.

Egy hajóban ülve Jézussal lehetséges-e, hogy elborítsanak minket a hullámok? Mutatja a történet, hogy nem lehetséges. Jézusnak *egy szavára* megszűntek ezek. *Hatalmat vett* Jézus a természet elemei felett.

Ugyanígy kérdezem tőled, hogyha te egy test vagy vele, *egy Testbe* vagy szerkesztve Jézussal, lehetséges-e, hogy elborítsanak téged a betegségek? Hogy elborítsanak téged az élet hullámai, ha te egy Testté lettél szerkesztve vele, egy Szellem által?

Van olyan, hogy megijedünk, van olyan, hogy kiáltunk, hogy Uram, elveszünk, ha most nem segítesz. De igazából, ha *tudod*, hogy mit jelent az, hogy *egy hajóban* ülsz vele, akkor *garantált*, hogy amit Ő kijelentett – átmegyünk a túlpartra –, akkor az megvan nekünk, mert a Teremtőnek a szava mondta.

Amikor azt kimondta az Úr, akkor *az úgy van*. Amikor le van írva, hogy az Ő sebeivel meggyógyultál, akkor az úgy van. Az nem lehet másként. Ha csak nem a láthatókra tekintünk, mint a tanítványok. Uram, Uram, segíts, mert elveszünk! Azt kérdezi tőlük a Máté szerint:

MÁTÉ 8,26.

26. És monda nékik: Mit féltetek, oh kicsinyhitűek? Ekkor fölkelvén, megdorgálá a szeleket és a tengert, és lett nagy csendesség.

Eltörpült a hitük annak láttán, hogy mi vette őket körbe. Mit féltek, ó kicsinyhitűek? Ha a *félelmeket* odaengedjük, akkor kerülünk bajba. Ha a *hatalmunkat* tartjuk szem előtt, akkor a legnagyobb hullámok közepette is *biztonságban* érezzük magunkat, és ez az Úrral való járásnak a nagy csodája. A nagy csodája.

A Máté evangéliumban úgy van írva, hogy mit féltek, oh kicsinyhitűek? Ez Jézus, aki szól hozzád. Mit féltek ezektől a körülményektől, amik most vesznek körbe? Mi bajotok lehet, ha *egy Test* vagyunk, ha *egy Szellemmel* vagyunk átitatva, ha ott ülsz velem a jobbomon, a trónon? Milyen baj érhet, amíg rám tekintesz? Ezt kérdezi tőled ma.

Óh kicsinyhitűek! Mondd, hogy ez nem én vagyok, mert az én *hitem hatalmas* a Krisztusban! Ekkor fölkelt Jézus – írja itt a Mátéban –, megdorgálta a szeleket és a tengert, megszidta azt a helyzetet és lett nagy csendesség. Nagy csendesség, mintha nem is lett volna semmi előtte, nyoma nem volt semminek a világon.

Akkora csendesség lett, amiben meghallod a pisszenést, olyan csend lett. Lett nagy csendesség és ámulat volt. Te be tudsz-e így menni a *nyugodalomba* a háborgó tenger és a tajtékzó hullámok közepette, miután *hatalmat vettél*? Ilyen nagy nyugodalomban és *csendességben* kellene lennünk, ha hatalmat vettünk. Jézus a példa ebben az életünkben.

MÁRK 4,39–41.

39. És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lett nagy csendesség.

Így parancsolt a tengernek. Megparancsolta a tengernek, hogy hallgasson és némuljon el. *Parancsolhatsz a háborgásnak* az életedben. Hallgasson el, némuljon el. Minden *hazug száj* némuljon el. Minden *viszálykodás* némuljon el az életedben. Ahogy Jézus parancsolt, azt te is megteheted. Elállt a szél, és lett nagy csendesség. Minden elemnek *engedelmeskednie* kell a Jézus nevére. Ő a Teremtő!

40. És monda nékik: Miért vagytok ily félénkek? Hogy van az, hogy nincs hitetek?

Miért vagytok ily félénkek? Itt így kérdezi.

41. És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?

Miért vagytok ilyen *kicsinyhitűek*? Miért? Miért? Miért? Megmondom neked. Mert a láthatókra tekintünk. Akkor van baj, ha elveszítjük azt, hogy ki van itt belül. Ugyanis a *félelmek* mindig kívülről jönnek. *Kívülről kísértenek*, aszerint, amit látunk. Látták a hullámokat. Úr Isten, mi lesz most velünk?

Jézus meg ott alszik a hajó orrában, és nem törődik vele, hogy elveszünk? Van, amikor mi kerülünk ilyen helyzetekbe, hogy azt hisszük, hogy a következő pillanatban már nincs tovább. Akkor tudnunk kell, hogy *valaki ül a hajóban*, és akkor békességben van, hogy elszenderedett. Őt szemlátomást nem izgatja, hogy éppen mik vannak.

Neked ugyanabban a *békességben* kell lenned. Ugyanabban a békességben kell lenned, mert csak *az történhet meg* veled, ami Vele is, mert egy Test vagyunk. *Hatalmat* veszel, és onnantól kezdve a többi Jézusé. *Ő cselekszik*, és elcsendesednek ezek a hullámok.

Itt ugyanis összeszövetkezett a szél, meg a tengernek a hullámai. Amikor minden erő összeszövetkezett, Jézus *megdorgálta* a szelet és megdorgálta a vizeket. Két óriási erő-

komponens fogott egybe, szövetkezett egybe az Úr szava ellen. Akkora háborgás lett, hogy azt hitték, végük van.

Ugyanígy, amikor ellened *összeszövetkezek* az erők, hogy minden összejön egyszerre, mindenhol csapnak be a hullámok, azt kérdezi Jézus, hogy *hol a ti hitetek?* Nem hiszed, hogy *ott ülök veled* abban a hajóban én magam, és minden úgy lesz, ahogy én megmondtam? Megmondtam, hogy menjünk át a túlpartra. Akkor mit kétkedtek? Ezt kérdezi Jézus.

Vagyis ellen kell állni ezeknek a gondolatoknak, amik kétkedésként megkísértik az embert. Ha te *parancsolsz* – ahogy Jézus tette ezeknek a hullámoknak és a szélnek –, akkor *engedelmeskedniük* kell az elemeknek, mert a Jézus nevét használtad, és egy Test vagy Vele. A démonok térdet kell, hogy hajtsanak! Az elemeknek engedniük kell!

Engedelmeskedniük kell a Jézus nevére, és az életedben lesz nagy csendesség és *béke*, megnyugvás és örvendezés. Örvendezni fogsz, hogy micsoda *hatalmat adott* Isten az embernek. Ha élsz vele, meg fogod látni. Minden látható fölött *képes* vagy a „vízen járni”.

Természetfeletti képesség ez. Hatalmas csendesség a víz színén, és te ott tudsz járni. Nem boríthatnak el a hullámok, mert a Jézus szava mondta. Van egy gyönyörű vers az Ésaíasban, ami a szívem egyik kedvence.

ÉSAIÁS 9,1.

1. De nem lesz mindig sötétség ott, ahol most szorongatás van; először megalázta Zebulon és Nafthali földjét, de azután megdicsőíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját és a pogányok határát.

Ezt tudnod kell, hogy most, ha *szorongatást* is tapasztalsz, ha most érzed is a nyomorgatást, és érzed, hogy nem úgy vannak a dolgok, ahogy kellene, azt mondja neked a drága Jézus, hogy nem lesz mindig sötétség ott, ahol most ez a nyomorgatás van, ahol a szorongatás van. Nem lesz mindig sötétség ott. Az Ő szava, ezen megállhatsz.

Hatalmas *vigasztalás* van ebben. Nem lesz mindig sötétség ott. Tarts ki ebben, jön a világosság. Jön a *szabadítás*. Már eljött hozzád. Már eljött hozzánk a drága Jézus! A hívők ráébredtek erre a hatalmukra a Krisztus Testében. Egyre inkább ráébrednek, és megdorgálják ezt a háborgást, ami az életükben jelentkezni akar.

Ha *összeszövetkezek* az erők, a világi elemek, ha viszálykodás van, ha *akadályoztatás* van, ha *késleltetések* vannak az életedbe, *megdorgálhatod* őket. És bemehetünk abba a békebe, abba a *nyugodalomba*, amit az Ige rendel nekünk.

Menjetek be abba a nyugodalomba. Onnan nézhetjük az Úr munkáit, hogy hogyan cselekszik a mi érdekünkben. A mi szabadulásunkat megcselekszi, mert hűséges, és bemehetünk a békebe. Ahol Jézus aludt, a hajónak az orrában, ott alhatunk vele, békeben, szunnyadhatunk, megnyugodhatunk.

Nem kell háborognunk, hogy jaj, mi lesz, jaj, mi lesz, ha ez lesz, jaj, mi lesz? Az ördög szeretné, ha így élnénk az életünket, de nem fogjuk az ő kedvéért, mert tudjuk, hogy hogyan működik. Megvilágosított bennünket a Szent Szellem erről.

A János evangéliumában van egy nagyon felemelő *vigasztalása* Jézusnak. Ha összezsapnak a bajok az életünkben, ha kísértés órája van, akkor erről nem szabad elfeledkeznünk. Jézus azt mondta:

JÁNOS 14,27–26.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Ez egymagában gyönyörű, de ha ki akarjuk hangsúlyozni, akkor elővesszük azt a felerősített változatot, a Bővített Bibliát. Mit mond nekünk itt az Úr? Meg fogjuk hallani, mit mond az Úr.

A legnagyobb vihar közepén is *megpihenhetünk* az Ő karjaiban, mert Ő békességet hagyott ránk. Ne engedjük a szívünket, hogy nyugtalankodjon. Pontosan így mondja a Bővített fordítás. Neked *részed* van benne, ne engedd meg ezt a háborgást. Így szól:

JÁNOS 14,27. AMPLIFIED

27. Békességet hagyok rátok; mégpedig az én [saját] békességemet adom nektek, és hagyom örökségül rátok. Én nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne engedjétek meg a szíveiteknek, hogy nyugtalanok legyenek, se azt, hogy féljenek. [Ne hagyjátok többé felzaklatni, vagy háborgatni magatokat; és ne engedjétek meg magatoknak, hogy félénkek, megfélemlítettek, gyávák, vagy ingadozók legyetek.]

Te *döntöd* el, hogy benne maradsz-e abban a *nyugtalanóságban*, hogy megengeded a szívednek, hogy háborogjon, vagy keresel egy helyet, ahol *békesség* van a szívedben. Ne engedd meg a szívednek, hogy féljen.

Ugyanis a *félelmek* kívülről törnek ránk, látva a körülményeket, látva a kifizetetlen számlákat, látva az árak emelkedését. *Megkísértenek* a félelmek. Avval még nincs baj, hogy megkísértenek a félelmek, akkor van baj, hogyha hagyod, hogy ezek *úrrá legyenek* rajtad, és elkezdjél *háborogni*, és elkezdjél *félni* belül.

E helyett azt mondja, hogy ne engedd ezt meg, ne engedd meg a szívednek, hogy féljen. Stressz alá kerülsz, és akkor jön a többi baj. Ha állandó *háborgása* van az embernek, akkor *nem tudja élvezni* az Isten áldásait. Azt mondja, hogy ne engedjétek meg a szíveteknek, hogy ez így legyen, hogy nyugtalan legyen, és ne engedjétek meg, hogy féljen.

Ne hagyjátok többé felzaklatni vagy háborgatni magatokat. Vagy hagyod, vagy ellenállsz neki. Azt mondja, hogy ne hagyjátok többé felzaklatni, vagy háborgatni magatokat és ne engedjétek meg hogy félénkek, megfélemlítettek, vagy gyávák, vagy ingadozók legyetek.

Jézus azt mondja itt, hogy ezeket ne engedjétek meg. Te uralkodsz! Mit engedsz meg ebben a házban, ebben a templomban. Amit *te megengedsz*, az áll meg. Nekünk, keresztyéneknek meg kell mutatni, hogyha ugyanazokon a dolgokon megyünk át, mi *másképp állunk*. Mi dicsőségben állunk. Mi *győzelemben* állunk. Mi békességben állunk. Mi kösziklán állunk.

Ha ezt nem látja rajtunk a világ, akkor hogyan tehetnénk *Krisztust vonzóvá* a számukra? Meg kell látniuk, hogy *mi mások* vagyunk. Ebben az a részünk, hogy ne engedjük meg a szívünknek, hogy félelmekben legyen és háborogjon. Helyette be kell mennünk a *nyugodalomba*. Ez a mi részünk.

Ezt Jézus nem tudja elvégezni helyettünk. Oda nekünk kell bemenni. Van valami dolgunk tehát, hogy ebben a békességben élhessünk. Egyiknek *ellen kell állni*, ne engedd meg ezeket a félelmeket, ezeket a gondolatokat. Ne engedd meg a háborgásokat.

Azt mondja az Írás az Ezékielben, hogy *ne olvadjon meg* a ti szívetek ezeknek a híreknek a hallatán. Igenis fogunk hallani híreket. Az utolsó időkben vagyunk, és a világ nem válik jobbá, csak rosszabbá. Rengeteg gonoszság van kint a világban.

Ennek ellenére a mi szívünk nem olvadhat meg ezen hírek hallatán. A mi szívünk erősen áll az Úrban. Kösziklára lettünk építve. Erősen állunk az Úrban. Mondd, ezt kérlek velem: *Erősen állok az Úrban!* Álljatok erősen az Úrban, ezt kéri tőlünk Isten.

Erősek vagyunk, nem engedjük meg a szívünket, hogy háborogjon, mert Jézus azt mondaná, hogy hol van a ti hitetek? Nem akarunk ilyet hallani, ha majd ott állunk előtte. *Dicséretet* szeretnénk hallani az Ő szájából. A dicséreteket szeretnénk hallani, és ezt meg tudjuk tenni az Ő kegyelméből.

Ha az *egynek bűnesete* miatt – így írja a Biblia –, az egynek [Ádámnak] bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által... Ez volt régen, a halál uralkodott. Rossz szellemi birodalom volt. Majd így folytatja: *sokkal inkább* uralkodnak az életben... Vagyis mi hogyan uralkodunk? Sokkal inkább! *Mindenek felett*, sokkal inkább. *Uralkodunk* az életben az egy Jézus Krisztus által. Így van megírva.

Az egy Jézus Krisztus által uralkodnak, akik a kegyelmet – most figyelj, kérlek –, akik a *kegyelmet bőségével vették* el. A kegyelmet Isten odaadta nekünk, de *milyen mértéket vesz* el magadnak abból? A kegyelmet bőségében vették, és a megigazultság ajándékát elfogadták – így írja. Elfogadtad a megigazultságodat? Mindannyian!

Hiszen ott állunk Isten előtt, igazként. Hogyan vetted a kegyelmet magadhoz arra a helyzetre? Ha *bőségében vetted* a kegyelmet, akkor az azt jelenti, hogyha a *hatalmadat* kijelentetted, akkor csak abba az *irányba* mehet a dolog, ahogy én *megengedem*, ahogy meg van írva. Ez a hatalomvétel.

Utána kijelented, hogy a kegyelmet bőségében *elveszem* erre a helyzetre. Ez azt jelenti, hogy ha még egyszer, meg még egyszer el is botlanék, akkor is *fölkelek*. Akkor a kegyelmet vettem erre a helyzetre, akármennyi probléma, nehézség jön még, én *megállok*. Mert bőségében vettem a kegyelmet. Nincs olyan akadály, ami el tudna buktatni végleg, mert bőségében vettem a kegyelmet.

Ha a *kegyelmet* ilyen bőségében vettük el, akkor fog áradni az a *béke*, amit Jézus mondott, hogy az én békeségemet adom néktek. Nincs semmi, ami ki tud hozni minket ebből a békeségből, nem lehet semmi, mert nem engedjük meg, mert a kegyelmet bőségében vettük. Még afölött is, és még afölött is elvettük a kegyelmet.

Ha még egy helyzet jön, *még több* bőséget veszek a kegyelemből. Meg tudok *állni* mindenben ezért, mert annyi kegyelmet *veszek magamhoz*, amennyire csak szükségem van, hogy mindig *győztes legyek*.

Isten azt akarja, hogy *növekedjünk* ebben a kegyelemben, és bőségében vegyük magunkhoz. Ő nem szűkmarkú. Nekünk kell *felölteni* az életünkre. Odaadott nekünk mindent a kereszthalálban és a feltámadásban, amire szükségünk lehet, és ezt a kegyelmet bőségében kell vennünk. Ha kijelented, hogy ezt a helyzetet felruháztam Isten kegyelmével, akkor az már jó irányba megy. Neked kell a kegyelmet *ráölteni* arra a helyzetre.

Sokan várjuk az érett cseresznyét a fáról. Odaülünk a hokedlival a fa alá, kitátjuk a szánkat, és majd csak az egyik beleesik. Lehet, hogy éhes maradsz három óra múlva is. Nem

így működik. A kegyelmeket el kell *venni*. El van végezve, nekünk kell *felölteni* magunkra, és akkor árad majd nagy-nagy békesség.

Ugye írják ezt a levelek? Minden apostoli levél így kezdődik, hogy *kegyelem és békesség* adassék néked. Hogyan? *Bőségesen*. Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen. Isten szűkmarkú lenne? Abszolút nem. Kegyelem és békesség adassék néktek, bőségesen.

Szeretném, ha prédikálnál velem. Mondd: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen! *Bőségesen* adatik ez a kegyelem, Isten akarata szerint. Nekünk el kell *venni*. Ez hatalomgyakorlás. Megtiltjuk, ez abba az irányba nem mehet, mert hatalmat vettem. Csak a *kegyelem irányába* mehet, és bőségesen elvettem rá a kegyelmet.

Nézd meg, hogy milyen *irányokat* vesz majd az életed. Élnünk kell ezzel. A háborgó tenger el fog csendesedni. Pontosan úgy, ahogy Jézussal a tanítványok meglátták a csodát. Úgy fogod meglátni az életedben. Ugyanis a *Békesség fejedelme* lesz neked a te békességed.

Írja ezt a Biblia, hogy a Békesség fejedelme. A Békesség fejedelme nem akarja, hogy háborgásban éljünk. Az én békességemet adtam néktek. Azt mondta Jézus. Ha *Ő odaadta*, akkor te miért nem vagy békességben? Tessék a békességet *magadra öltetni*.

Függetlenül attól – hangsúlyozom –, hogy milyen magasra törnek a hullámok az életünkben, te *parancsolsz*, és az elemek *engednek* neked. A félelem külső erő, és *belül* más van. Mi van odabent? Mit kaptunk, amikor újjászülettünk? Megigazultság, *békesség és öröm* a Szent Szellem által.

RÓMA 14,17.

17. Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem megigazultság, békesség és öröm a Szent Szellem által.

Akkor fogsz élni ebben, ha *odafigyelsz*, hogy mi van belül, és azt kiárasztod. Ezt a békességet meg kell tanulni *árasztani* a saját életedre, és azoknak az életére, akikkel összehoz aznap. Bármilyen helyzetben. Ha megérzik rajtad ezt a békességet, figyeld meg, megváltozik még a hangvételük is.

Egy hosszú sorban az emberek zaklatottak, türelmetlenek, lökdösődnek, az árakról panaszkodnak, és egy szóval *megszólalsz* abban a békességben, amiben te vagy, ami bent van, akkor felkapják a fejüket, hogy ilyen szót nem hallottak. *Kiárad* ez a békesség rájuk.

Ez jelenti azt, hogy dolgoznunk kell, és munkálkodnunk kell az üdvösségen. Ezt a békességet, ami belül van, ki kell *terjeszteni* a láthatóakra. Munkálnunk kell ezt az üdvösséget. Ami belül van, annak elő kell jönni. *Isten országa*, ami bennünk van, az egy láthatatlan dolog, annak elő kell jönni a láthatókba. Békesség és öröm. Nézzük, mit mond:

AGGEUS 2,9.

9. Nagyobb lészen e második háznak dicsősége az elsőnél, azt mondja a Seregeknek Ura, és e helyen adok békességet és bőséget, azt mondja a Seregeknek Ura.

Két házról beszél, a második házról és az elsőről. És e helyen adok békességet, azt mondja. Ó, de nagyon kell ezt hallanunk! Azt mondja, ebben a második házban békességet adok. Nincs annál szánalmasabb, mint egy aggodalmakkal, háborúsággal, idegességgel, frusztrációval teljes keresztény, amikor pedig az Úr odaadta a békességét. Bizony. *Két házról* beszél itt a próféta, hogy meglássátok, mi ez. Lehet, hogy valaki most hallja először, és azt hiszi, hogy homokozóban építjük ezeket. Nem. Ez a két ház Istennek a két háza.

ZSIDÓ 3,5–6.

5. Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, bizonyságául annak, amit hirdetni kellett.

Isten épített egy házat, egy *első házat*, amibe Mózeszt, mint szolgát adta. Erről beszél Aggeus, hogy az első ház dicsősége. És volt egy *második ház*, ami ma is van, és ami dicsőséges, és ami örök.

6. Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységben való dicsekedést mindvégig szilárdan megtartjuk.

Mózes épített egy házat, és ő a házában *szolga* volt. Ez volt az *ószövetség* törvényrendszere. Ott a bűn szolgálói voltak, akik ott részesek voltak.

Azt mondta Isten, adok egy *új házat*, és ebben az új építésben adom oda az én békességemet. Krisztus, mint Fiú, a maga *háza felett*. Ő nem a házban van, Ő az egész ház felett van. Látod-e a különbséget?

Mózes a *házban* volt, mint Isten házában. Krisztus a *háza felett* adatott, és akinek a háza mi vagyunk, és Krisztus az egész házát *lefedte békességgel*. Betakarta az Ő gondviselésével, a megigazultságával. Az örömeivel, a békességével lefedte ezt a házat, és Ő a Feje ennek a háznak. Az Ő békességében élünk.

Nincs nekünk megengedve, hogy a szívünk nyugtalankodjon, vagy aggódjon, mert mi *nem engedjük* meg. Kegyelem és békesség adatott nekünk bőségesen. Elkötelezed-e magad, hogy ma ebben jársz, és mindörökké? Ezzel szerzel Istennek dicsőséget.

Akármilyen körülményeken kell is keresztülmenned, *nem engedheted* meg, hogy a szíved nyugtalankodjon, vagy aggódjon. A te részed ez. Megértetted ezt ma? Holnaptól másképp lesz. Neked lesz nagyon jó, mert az a *békesség mindennek feletti*.

Tudjátok-e, hogy ez volt az első, amit megtapasztaltam Isten országában. Legelőször elmentem egy összejövetelre, egy szabadtéri alkalom volt, és úgy érintette meg Isten a lényemet. Nem voltam beteg, és a kenettől nem is estem hanyatt.

Semmi látható dolog nem történt a lényemmel. Hanem másnapra olyan *békességet* kaptam, hogy kinéztem az ablakon, és mintha nem a földön járnék. Akkor még nem születtem újjá, mert azt az üdvösség imát még sokáig nem mondtam el, mert okoskodtam, hogy úgyis hiszek a Jézusban, minek imádkozzak én ilyen imákat.

Azok a keresztyények nem voltak vonzók az én számomra. Igazából tartottam a három lépés távolságot. Ti is sokszor, és én ezt megértem. Az elején tartózkodók vagytok. Én ugyanígy voltam. Másnapra olyan békesség áradt körülöttem, amit az életemben nem tapasztaltam. Azt mondtam, hogy Uram, én ezt a békességet soha többet nem akarom elengedni. Én mostantól ebben akarok élni.

Ez ragadta meg a figyelmemet. Olyan tengernyi békesség volt, s megmagyarázhatatlan volt, hogy mi ez körülöttem? Ugyanaz volt a játszótér, ahova kitekintettem az ablakon, ugyanaz volt a szobaberendezés, minden körülmény ugyanaz volt körülöttem. Mégis valahol máshol voltam. Fönt a mennyben, abban a békességben.

Ezt az életet kell nekünk *megtapasztalni* minden nap. Erre hívott el minket a Krisztus, és ez dicsőíti meg Őt, ha nem háborgunk, és nem aggodalmaskodunk, hanem *hitben hatalmat*

veszünk, kiárasztjuk a hatalmat, *elvesszük a kegyelmet*, és bőségében megtapasztaljuk a békességet.

Elfogadod ezt az üzenetet? Az Úr szívéről volt ma ez nekünk, hogy ne háborogjunk, és ne zaklatásokban éljünk. A *szellemi zaklatás* fölött ma hatalmat veszünk! Ez a zaklatás egyszer és mindenkorra eltávozzon az életünkől. A háborgás, a zaklatás, a gonosz minden terve megsemmisüljön, mert hatalmunk van felette. Közben odamegyünk a dicséret helyére is egyben.

Ez a békesség, amit Jézus adott nekünk, ez akkora *kincs* az életünkben, *ragaszkodnunk* kell hozzá. Mert az Úr gyönyörködik benne, ha ebbe járunk. Megígérjük, hogy szorgalmasabbak leszünk, mint valaha, a hatalmunk gyakorlásában, a körülményeink felett való *uralkodásban*, mert uralkodhatunk felette.

Nap mint nap jobban tudunk gyönyörködni Őbenne, ha ezt megtesszük. A világ meglátja, hogy mások vagyunk. Hiszed nekem? Meglátja a világ, ha te ezt kitűzöd célul, hogy abban élj, ami belül van, hogy a bensőből élj.

Kezdjünk el érte hálát adni Istennek! Emeljük fel kezeinket, és meg fogjuk köszönni Istennek, hogy *megélhetjük* azt, ami meg van írva. A Jézus nevében, hálát adunk. Halleluja! Dicsőség Istennek. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.